

Vergaderjaar 2003–2004

28 171

Wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen

Nr. 23

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VOEDSELKwaliteit

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 19 september 2003

Bij brief van 27 juli 2003 verzoekt de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit mij de Kamer te informeren over:

1. het IBO-rapport en de implementatie ervan;
2. beheersplannen en criteria voor de vogel- en habitatrictlijngebieden en
3. de beperking van stapeling van regelgeving (WAV, Nb-wet 1998, Habitat- en Vogelrichtlijn).

Voorts heb ik in het algemeen overleg van 24 april 2003 inzake de aanmelding van habitatrictlijngebieden toegezegd uw Kamer schriftelijk te informeren over:

4. het instellen van een algemene beoordelingscommissie.

Hieronder zal ik puntsgewijs op deze onderwerpen ingaan.

Ad (1)

Met betrekking tot het eerste punt merk ik op dat het IBO-rapport alsmede het kabinetsstandpunt bij brief van 9 september 2003, kamerstuk 29 043, nr. 1 aan uw Kamer is toegezonden. Korthedshalve verwijs ik u naar deze brief en de bijbehorende stukken.

Ad (2)

Ter zake van het tweede punt breng ik het volgende onder uw aandacht. Voor het opstellen van beheersplannen zijn in eerste instantie de provincies verantwoordelijk. Voor zover het terreinen betreft onder verantwoordelijkheid van het Rijk, zal het Rijk deze plannen vaststellen. In het wetsvoorstel tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 (kamerstuk 28 171) is ervoor gekozen het plan niet verplicht voor te schrijven. De provincies en het Rijk kunnen afzien van het vaststellen van een beheersplan als dit voor de instandhouding van het gebied niet noodzakelijk is. Richtsnoer hierbij zijn de criteria waarvoor het gebied is aangewezen als

richtlijngebied en de concretisering hiervan in de vorm van instandhoudingsdoelstellingen.

Verder kunnen aan het beheersplan twee functies worden toegekend. Enerzijds biedt het beheersplan een kader voor het te voeren natuurbeheer in het gebied. In het wetsvoorstel is daartoe in artikel 19a, derde lid, de verplichting opgenomen in het beheersplan de criteria waarvoor het gebied is aangewezen uit te werken naar beheersdoelstellingen. Anderzijds kan met het plan ook duidelijkheid worden verschaft over het al dan niet of onder beperkingen toestaan van niet aan het natuurbeheer gerelateerde activiteiten in een richtlijngebied. In artikel 19a, derde lid, van het wetsvoorstel is hiertoe bepaald dat de in het plan opgenomen beheersdoelstellingen worden uitgewerkt in samenhang met het bestaande gebruik. Het in het plan beschreven gebruik behoeft in dat geval niet meer afzonderlijk te worden getoetst (artikel 19d, tweede lid, van het wetsvoorstel).

Ad (3)

Ten aanzien van de stapeling van regelgeving merk ik het volgende op. De Vogel- en Habitatrichtlijnen worden volledig omgezet in het wetsvoorstel. Zodra het wetsvoorstel kracht van wet heeft verkregen, komt aan deze richtlijnen dan ook geen zelfstandige betekenis meer toe in de Nederlandse rechtsorde. Voor de vogel- en habitatrichtlijngebieden geldt dan het internationale regime uit de Natuurbeschermingswet 1998. Voor de buiten deze richtlijngebieden gelegen beschermde natuurmonumenten geldt het oude regime. Van stapeling van regelgeving is dan ook geen sprake.

Aanvullend op de brief van de staatssecretaris van VROM en mijzelf aan uw Kamer d.d. 11 september 2003 inzake de zonerings voor de beoordeling van ammoniakemissies breng ik het volgende onder uw aandacht. In het wetsvoorstel is ervoor gekozen geen aparte vergunning of onthefing te introduceren. De in het wetsvoorstel voorgeschreven natuurafweging wordt daarentegen geïncorporeerd in het besluit dat al op grond van andere wetgeving voor de betrokken activiteit voorgeschreven is. Het wetsvoorstel levert daarmee een betekende bijdrage aan de ontstapeling van besluitvorming per project. Voor de gevallen waarin sprake is van samenloop van het wetsvoorstel met de Wet ammoniak en veehouderij betekent dit dat bij besluiten over de milieuvergunning tevens de natuurafweging moet worden verricht. Deze afweging bestaat er onder meer uit dat, als van de uitstoot van ammoniak significante gevolgen worden verwacht, een passende beoordeling wordt uitgevoerd. Als uit deze beoordeling blijkt dat deze effecten zich ook daadwerkelijk zullen voordoen moet op grond van het wetsvoorstel de milieuvergunning in beginsel worden geweigerd.

Het in eerder genoemde brief uiteengezette beoordelingskader voor ammoniak heeft onder meer tot doel door middel van een handreiking invulling te geven aan deze natuurafweging en, voorzover het beoordelingskader een aanpassing van de Wet ammoniak en veehouderij inhoudt, daarmee zoveel mogelijk te voorkomen dat de beoordeling in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij tot een andere uitkomst leidt dan bovengenoemde natuurafweging.

Ad (4)

In bovengenoemd algemeen overleg is de wens naar voren gebracht een algemene beoordelingscommissie te benoemen. Deze commissie heeft tot taak het beoordelen van significante effecten. Beoordeling van deze effecten door provinciale- of rijksambtenaren heeft niet de voorkeur omdat dit kan leiden tot verschillen in beleid en visie.

De aan dit voorstel ten grondslag liggende gedachte dat voorkomen moet worden dat in den lande ongerechtvaardigde verschillen ontstaan bij de beoordeling van effecten op richtlijngebieden onderschrijf ik. Ik zie echter geen noodzaak hiervoor een aparte commissie in het leven te roepen. Het kabinet heeft aangegeven in reactie op het IBO-rapport Vogel- en Habitatrichtlijn een overlegplatform te zullen instellen en handreikingen uit te vaardigen. Ik verwacht dat deze maatregelen de eenheid in interpretatie en uitvoering, ook op het vlak van de significante effecten, voldoende kunnen waarborgen.

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
C. P. Veerman